

Zbirka odločb sodne prakse

Združene zadeve C-55/11, C-57/11 in C-58/11

**Vodafone España, S.A.,
proti
Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11),
Ayuntamiento de Tudela (C-57/11),
in**

**France Telecom España, S.A.,
proti
Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)**

(Predlogi za sprejetje predhodne odločbe, ki jih je vložilo Tribunal Supremo)

„Direktiva 2002/20/ES — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Dovoljenje — Člen 13 —
Pristojbine za pravice uporabe in za pravice do vgradnje naprav“

Povzetek sodbe

1. *Sodni postopek — Ustni postopek — Ponovna uvedba — Pogoji*

(Poslovnik Sodišča, člen 61)

2. *Približevanje zakonodaj — Sektor za telekomunikacije — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Dovoljenje — Direktiva 2002/20 — Področje osebne uporabe — Pristojbina za pravice do vgradnje naprav na javnem ali zasebnem zemljišču, nad ali pod njim — Operaterji, ki te naprave uporabljajo za opravljanje storitev mobilne telefonije, niso pa njihovi lastniki — Izključitev*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/20, člen 13)

3. *Približevanje zakonodaj — Sektor za telekomunikacije — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Dovoljenje — Direktiva 2002/20 — Člen 13 — Naložitev pristojbin za nekatere pravice — Neposredni učinek*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/20, člen 13)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 23.)

2. Člen 13 Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da se pristojbina za pravice do vgradnje naprav na javnem ali zasebnem zemljišču, nad ali pod njim naloži operaterjem, ki omrežje uporabljajo za opravljanje storitev mobilne telefonije, niso pa njegovi lastniki.

Namreč, po eni strani iz člena 11(1), prva alineja, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve izhaja, da se pravice do vgradnje naprav na javnem ali zasebnem zemljišču, nad ali pod njim podelijo podjetju, pooblaščenemu za zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij, to je tistemu, ki je pooblaščen za vgradnjo potrebnih naprav na tleh, v tleh ali v prostoru nad tlemi.

Po drugi strani pomenita izraza „naprave“ oziroma „vgradnja“ fizično infrastrukturo, ki omogoča zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev oziroma njihovo fizično namestitve na zadevnem javnem ali zasebnem zemljišču.

Iz tega sledi, da je lahko dolžnik pristojbine za pravice do vgradnje naprav, določene v členu 13 Direktive 2002/20, le imetnik teh pravic, ki je hkrati lastnik naprav, nameščenih na zadevnem javnem ali zasebnem zemljišču, nad ali pod njim.

(Glej točke od 31 do 33, 35 in točko 1 izreka.)

3. Člen 13 Direktive 2002/20 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ima neposredni učinek, tako da posameznikom podeljuje pravico, da se za izpodbijanje odločbe javnega organa, ki ni v skladu s tem členom, pred nacionalnim sodiščem nanj neposredno sklicujejo.

Ta člen namreč brezpogojno in natančno določa, da lahko države članice naložijo pristojbine za tri posebne vrste pravic, in sicer za pravice uporabe radijskih frekvenc ali števil ali za pravice do vgradnje naprav na javnem ali zasebnem zemljišču, nad ali pod njim.

(Glej točki 38 in 39 ter točko 2 izreka.)